

κγ̄

"Οτι ούκ είκη οι Πυθαγόρειοι τὰ μαθήματα
ἐπὶ πλεῖον προῆγον, ἀλλὰ πρὸς τὸν βίον τῆς ἀναγκαίας
χρήσεως, τίνες τε αἱ τούτου αἰτίαι διὰ πλειόνων ὑπό—
μνησις.

-----[6.21-24]

6.23 τούτων F (compend.)

"Οτι τοίνυν ούδε είκη Πυθαγόρας τὴν
περὶ τὰ μαθήματα φιλοσοφίαν εἰς σχῆμα παιδείας
έλευθερίου μετέστησε, καὶ τῷ τε πληθεὶ τῶν δεικνυ—
μένων πολὺ προῆγεν αὐτὰ καὶ τῇ τῶν ἀποδείξεων
ἀκριβείᾳ, τῆς τε ἀναγκαίας χρήσεως πρὸς τὸν βίον (5)
περιττότερον αὐτὰ ἡσκησεν, εντεῦθεν ὁρδιον κατα—
μαθεῖν.

-----[70.1-6]

70.4 προῆγειται L

εὶ γάρ τι σπέρμα καὶ ἀρχὴν τοιαύτης γνώσεως
ἐκομισάμεθα, ἀφ' ἣς τὸ τῆς ἐπιστήμης γένος ὄνομαστὶ¹
παρειληφότες πρότερον ἀκριβῶς ἐθεωρήσαμεν οἵον τι
τὴν φύσιν ἐστίν, οὐκ ἀλλαχόθεν ἡμῖν γέγονεν ἢ ἀπὸ (10)
τούτων. ἀλλὰ καὶ ἡ δύναμις τῆς ἐπιστήμης φανερὰ
κατέστη διὰ τῶν οἰκείων λόγων ἐν ταῖς περὶ ταῦτα
ἀποδείξεσιν. ἔτι δὲ πολλοῖς πιστεύοντας ἡμᾶς είκη
τῶν φαινομένων ἐπηνώρθωκεν ἡ περὶ ταῦτα σύνεσις,
φανερὸν καθιστάσα περὶ αὐτῶν τάληθὲς ὅπως ποτὲ (15)
ἔχει.

-----[70.7-16]

70.7 τοιαύτην Villoison

μάλιστα δὲ θέας ἐλευθερίου τε καὶ φιλοσόφοις
ἀρμοττούσης πρῶτον ἐν τῇ τούτων κοινωνίᾳ μεταλαμ—
βάνομεν· οἰκείον γάρ ἐστιν ἐκάστῳ τὸ τὴν φύσιν ὄμοιον,
τοῦ δὲ ἐλευθέρου τὸ κύριον τέλος τῆς κατὰ τὸν οἰκείον
βίον ἐνεργείας πρὸς αὐτὸν τὴν ἀναφορὰν ἔχει καὶ πρὸς (20)
οὐδὲν ἔτερον τῶν ἐκτός. λεχθείσαις ἐπιστήμαις
θεωρητικαῖς οὕσαις ὑπάρχει τε καὶ πρώταις ὑπάρχει
διὰ τὸ τὴν μάθησιν αὐτῶν πρώτην ἔχειν τάξιν κατὰ
τὸν τῆς ἡλικίας χρόνον, οὐδὲν προσδεομένην τοιαύτης
ἐπαγωγῆς, ἢ διὰ συνηθείας ἐκ τῶν καθ' ἕκαστα γίνε— (25)
σθαι πέφυκεν· ὃ τε φιλόσοφος ἔοικεν εἰ δεῖ καθάπερ
τὰς ἄλλας οἰκείας ὄρεξεις, οἵσαι τῇ φιλοστοργίᾳ τῇ
πρὸς τι γένος εἰσὶν ὡνομασμέναι, καὶ τούτῳ προσάψαι (71.1)

τοῦνομα οἰκείως ἀπὸ τοῦ πάθους ἐπιστήμης τινὸς
ἔχειν ἔφεσιν δι’ αὐτὴν τιμίας, ἀλλ’ οὐ διὰ τι τῶν
ἀποβαίνοντων ἀπ’ αὐτῆς ἔτερον.

-----[70.16-71.4]

70.18 ἐλευθερίου L || 21 ἐκτός] ἐκ ταῖς L, ἐκτός noted in margin || 21 ἐκτός <...> λεχθείσαις F; <ταῖς
δὲ> or <ὅ ταῖς> Festa; <τοῦτο δὲ ταῖς> Festugière

οὐ γὰρ ἀν δόξειαν
αὐτοῖς τὴν πρέπουσαν ἀπονέμειν τάξιν ἐνιοι τῶν (71.5)
προάγειν μὲν αὐτὰ βουλομένων, φασκόντων δὲ τὴν
μάθησιν αὐτῶν δεῖν ἡμᾶς ποιεῖσθαι διὰ τὸ χρησίμην
εἶναι τὴν ἐν τούτοις γυμνασίαν πρὸς ἔτερας θεωρίας.
ῶν γὰρ χάριν τοῦτο παρακελεύονται δρᾶν, τῇ τούτων
φύσει τάληθοῦς ἥττόν ἐστιν οἰκεία, καὶ τοῖς εἰωθόσιν (71.10)
ὑπὲρ αὐτῶν λέγεσθαι λόγοις, οὐδὲ παράμιλλα κατὰ τὴν
τῶν ἀποδείξεων ἀκρίβειαν. ἵκανὸν δὲ τούτου σημεῖον·
τὰς μὲν γὰρ διαμενούσας τε καὶ πιστευομένας ὄρωμεν
διὰ τέλους ὁμοίως ὑπὸ τῶν μεταχειριζομένων αὐτάς,
τῶν δὲ παντελῶς ὄλιγας ἀν τινας εὔροιμεν τοιαύτας. (71.15)

-----[71.4-71.15]

πρὸς πολλὰς μὲν οὖν καὶ τῶν πρὸς τὸν βίον ἀναγκαίων
καὶ τῶν ἐκ περιουσίας ἥδη καὶ καθ’ αὐτὰ τιμίων ἡ
περὶ τὰ μαθήματα φιλοσοφία βεβοήθηκεν ἡμῖν. καὶ
γὰρ τῶν δημιουργικῶν τεχνῶν οὐκ ὄλιγοις εὔροιμεν
ἄν ἐπικουρίαν ἀπ’ αὐτῶν γεγενημένην· καὶ τὴν περὶ (71.20)
φύσεως φιλοσοφίαν, κάν εἴ τις ἔτερα ταύτης ἔχῃ τάξιν
ἐντιμοτέραν, πολλαῖς ἀν χρωμέναις ἰδοιμεν ἐν ταῖς πολλοῖς ἀν χρωμένην 22
οἰκείαις ἀποδείξειν, ἢ διὰ τῶν λεχθέντων τεθεωρή—
καμεν.

-----[71.16-23]

71.7 χρησίμον L || 19 ὄλιγοις F: ὄλιγας L; ὄλιγαν Villoison || 22 πολλοῖς ἀν χρωμένην Festa

ἔτι δὲ τοῦ τεταγμένου τε καὶ τάξεως οἰκείους
ἡμᾶς καθιστᾶσα, καὶ πρὸς ἀρετὴν καὶ τὸ καλὸν ἅπαν (71.25)
ποιοῖτ’ ἀν τινα προτροπήν. οὐ μόνον δὲ διὰ τὴν
τοιαύτην βοήθειαν ἀγαπήσειεν ἀν τις αὐτῶν τὴν δύνα—
μιν, ἀλλὰ μᾶλλον ἔτι δι’ αὐτὰς καὶ διὰ τὴν οἰκείαν (72.1)
φύσιν. συγχωρεῖται μὲν γὰρ ὡς εἰσί τινες τῶν ἐπι—
στημῶν δι’ αὐτὰς αἱρεταί, καὶ οὐ μόνον διὰ τὰ συμ—
βαίνοντα ἀπ’ αὐτῶν μόναις δὲ μάλιστα τοιαύταις
εἶναι ταῖς θεωρητικαῖς ἐνδέχεται, διὰ τὸ μηδὲν αὐτῶν (72.5)
εἶναι τέλος ἔτερον παρὰ τὴν θεωρίαν.

μόναις δ’ ἦ 4

-----[71.24-72.6]

4 μόναις δ’ ἦ: Theiler, *Mus. Helv.* 15 (1958), 91n24

ἔστι δὲ ταῦτά,
οῖς ἐτέραν ἀνθ' ἐτέρας ἐπιστήμην αἱρετωτέραν εἶναι
τίθεμεν, καὶ οἷς αὐτὴν ἐκάστην αἱρετήν. αἱρούμεθα
δὲ ἐτέραν πρὸ ἐτέρας ἡ διὰ τὴν αὐτῆς ἀκρίβειαν ἡ
διὰ τὸ βελτιόνων καὶ τιμιωτέρων εἶναι θεωρητικήν· (72.10)
ῶν τὸ μὲν ἄπαντες συγχωρήσειαν ἀν ἡμῖν διαφόρως
ὑπάρχειν ταῖς μαθηματικαῖς τῶν ἐπιστημῶν, τὸ δ' ὅσοι
ταῖς μεν ἀρχαῖς ταῖς πρώταις τὴν εἰρημένην προεδρίαν
ἀπονέμουσιν, ἀριθμοῖς δὲ καὶ γραμμαῖς καὶ τοῖς τού—
των πάθεσιν οἰκείαν ὑπολαμβάνουσιν εἶναι τὴν τῆς (72.15)
ἀρχῆς φύσιν διὰ τὴν ἀπλότητα τῆς οὐσίας.

-----[72.6-16]

ἔτι τὰ
περὶ τὸν οὐρανὸν θεωρήματα τιμιωτάτην ἔχοντα καὶ
θειοτάτην τάξιν τῶν ἡμῖν αἰσθητῶν διὰ τῆς ἀστρολο—
γικῆς ἐπιστήμης γνωρίζεσθαι πέφυκεν, ἡ μία τῶν
μαθηματικῶν ὀύσα τυγχάνει· ὅτοπον δ' ἀν δόξειεν (72.20)
εἶναι καὶ οὐδαμῶς ὁμολογούμενον, τό, φάσκοντας οἱ—
κείον εἶναι τῆς ἀληθείας τὸν φιλόσοφον, ζητεῖν τιν'
αὐτὸν οἰεσθαι δεῖν καρπὸν ἐτερον ἀπὸ τῶν τοιούτων
θεωρημάτων, ἡ τῆς ἀκροτάτης ἀληθείας κεκοινώνηκε·
καὶ φιλοθεάμονα ὄντα τὰς τοιαύτας τῶν ἐπιστημῶν (72.25)
ἀξιούν δι' ἐτερον λαμβάνειν, αἱ περὶ τὰ κοινότατά τε
τῆς φύσεως εἰσι καὶ τῶν ἡμῖν αἰσθητῶν τὰ θειότατα,
πλείστων τε καὶ θαυμασιωτάτων θεαμάτων οὖσαι πλή—
ρεις ἀκρίβειαν οὐ πλαστὴν ἐκ λόγων κενῶν ἔχουσιν, (73.1)
ἀλλ' οἰκείαν καὶ βέβαιον ἐκ τῆς ὑποκειμένης αὐταῖς
φύσεως.

-----[72.16-73.3]

72.20 δ' ἀν] ἀν L

ὅλως δ' ὅσα ζητήσειεν ἀν τις δεῖν ὑπάρχειν
ταῖς δι' αὐτὰς αἱρεταῖς τῶν ἐπιστημῶν, ἀπάντων τού—
των εὐρήσομεν κοινωνούσας τὰς μαθηματικάς. περὶ (73.5)
φύσιν γὰρ ἐκάστη τινά ἔστιν αὐτῶν, καὶ ταύτην ἀίδιον
καὶ θεάματα ἔχουσαν ἐν αὐτῇ πολλὰ καὶ θαυμαστά,
κατὰ τὴν τάξιν τῶν οἰκείων παθῶν καὶ κατὰ τὴν
ἀπόστασιν τῆς ἐκ τῶν αἰσθητῶν ὑπολήψεως.

-----[73.3-9]

ἔτι δὲ
τὰς τῶν ἀποδείξεων ἀρχὰς γνωρίμους λαμβάνουσαι (73.10)
καὶ δι' αὐτῶν πιστάς, οὔτω ποιοῦνται τοὺς ὑπὲρ τού—
των συλλογισμοὺς διὰ τούτων, ὥστ' εἶναι παράδειγμα

τοῖς βουλομένοις ἀκριβῶς τι συναγαγεῖν τὰς ἐν τούτοις ἀποδείξεις· διόπερ ἀρμόττειν ἄν δόξειε τοῖς οἰομένοις τὴν μὲν ἐν τῷ φιλοσοφεῖν διαγωγὴν καθ' αὐτὴν (73.15) αἱρετὴν εἶναι, τὴν δὲ περὶ τὰ μαθήματα θεωρίαν οἰκείαν καὶ συγγενῆ φιλοσοφία.

-----[73.9-17]

16 δὲ ἐπὶ Vitelli

εἰκότως ἄρα διὰ ταῦτα
πάντα ἐτίμων τὴν περὶ τὰ μαθήματα σπουδὴν οἵ
Πυθαγόρειοι, καὶ πρὸς τὴν τοῦ κόσμου θεωρίαν
αὐτὴν ποικίλως συνέταττον· οἷον τὸν μὲν ἀριθμὸν (73.20)
ἀπὸ τῶν περιφορῶν καὶ τῆς διαφορᾶς τούτων τῷ
λογισμῷ περιλαμβάνοντες, τὰ δὲ δυνατὰ καὶ ἀδύνατα
τῇ τοῦ κόσμου συστάσει ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς μαθήμασι
δυνατῶν καὶ ἀδυνάτων θεωροῦντες, τὰς δὲ οὐρανίους
περιφορὰς κατὰ τοὺς συμμέτρους ἀριθμοὺς μετ' αἰτίας (73.25)
νοοῦντες, μέτρα τε τοῦ οὐρανοῦ κατά τινας μαθηματικοὺς λόγους ἀφορίζοντες, καὶ ὅλως τὴν φυσιολογίαν
τὴν προγνωστικὴν ἀπὸ τῶν μαθημάτων συστησάμενοι,
καὶ πρὸς τὰ ἄλλα τὰ περὶ τοῦ κόσμου θεωρήματα
ώσπερ ἀρχὰς τὰ μαθήματα προστησάμενοι.

-----[73.17-30]

ἀφ' ὧν (74.1)

δὴ καὶ εἰς τὰ περὶ φύσεως πολλὰς ἀποδείξεις ἐπορίσαντο, καὶ εἰς τὸ καλὸν κάγαθὸν τὴν ἀρετὴν προτρέπουσι, καὶ εἰς τὸ μέγιστον θεολογικῶς ἀστρονομοῦσι διὰ τὰ μαθήματα. ὡστε διὰ πάντα ταῦτα θαυμαστὴν (74.5) εἰκότως σπουδὴν περὶ αὐτὰ ἐποιοῦντο.

-----[74.1-6]

74.3 κάγαθὸν <καὶ> τὴν Festugere, 123